

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 5T/34/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718010217
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Petrušková
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2019:8718010217.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudca JUDr. Mária Petrušková na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29. apríla 2019 v trestnej veci proti obžalovanému O. Q. takto

r o z h o d o l

r o z h o d o l :

Obžalovaný
O. Q. V. Q. X. F. J. - nar. XX.XX.XXXX I. K., Y. G. N.
G., W. K. Č.. XX/XX, M. K. O.-
I. K.: N. G., W. Š. Č..
XXX,

s a u z n á v a z a v i n n é h o

- z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona,

p r e t o ž e

- dňa 05.02.2017 v čase okolo 17:00 hod. v rodinnom dome na ulici Š. Č.. XXX I. N.N. G., Q. K., kde sa nachádzal v dome so svojou maloletou dcérou X. Q., J.. XX.XX.XXXX, ktorá začala silno plakať, preto ju z postieľky vzal na ruky a snažil sa ju utíšiť trasením, následkom čoho maloletá X. Q.. pri plači upadla do bezvedomia a následne privolanou Rýchlou zdravotnou pomocou bola prevezená do Nemocnice Poprad, a.s., kde vyšetreniami boli u nej zistené zranenia - podpavúčnicové krvácanie na spodine spánkového laloka, nad šiatrom mozočka, vysoko čelovo vpravo a diskkrétne čelovo vľavo, chronické krvácania medzi pavúčnicou a tvrdou plenou v čelových oblastiach a v spánkovej oblasti a štyri ložiská krvácania do pravej sietnice oka, pričom ide o zranenia ťažké, ktoré si vyžiadali hospitalizáciu maloletej X. Q.. od 05.02.2017 do 06.02.2017 v Nemocnici, a.s. Poprad a od 06.02.2017 do 28.02.2017 v Detskej fakultnej nemocnici s poliklinikou Banská Bystrica a jej liečenie v trvaní najmenej 1 roka, s predpokladom trvalých následkov,

t e d a

- inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal na chránenej osobe.

Za to mu
u k l a d á

Podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákon trest odňatia slobody vo výmere 18 /osemnásť/ mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu výkon trestu podmienične

o d k l a d á .

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu u r č u j e skúšobnú dobu vo výmere
tridsať/ mesiacov.

30 /

Podľa § 51 ods. 4 písm. i/ Trestného zákona mu u k l a d á povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe
psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu u k l a d á povinnosť zaplatiť Dôvere, zdravotná poisťovňa,
a.s., Cintorínska č. 5, 949 01 Nitra, IČO: 35 942 436 liečebné náklady za poskytnutú zdravotnú
starostlivosť vo výške 11 761,13,--eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad podal na obžalovaného O. Q. obžalobu pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobnom návrhu zo dňa 12.03.2018. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného O. Q., znalca S.. Z. O. V., N. I. Q., I. V., E. E., Z. Q., prečítaním zápisníc o výsluchu svedkov S.. S. N.H., S.. S. Ž. pri splnení zákonných podmienok uvedených v § 263 ods. 1 Trestného poriadku /so súhlasom obžalovaného a prokurátora/, prečítaním znaleckých posudkov K.. Ľ. K., pri splnení zákonných podmienok uvedených v § 268 ods. 2 Trestného poriadku /so súhlasom obžalovaného a prokurátora/, prečítaním listinných dôkazov v zmysle návrhu obžaloby i vyžiadaných súdom k osobe obžalovaného, ako aj v zmysle pokynu Krajského súdu v Prešove uvedeného v uznesení sp. zn. 5To 4/2019 zo dňa 26.02.2019 a zistil nasledovné.

Obžalovaný O. Q. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.04.2019 tvrdil, že maloletá dcéra X. bola dňa 05.02.2017 v kontakte aj s inými osobami a to - jeho rodičmi Z. Q. M. I. Q., jeho bratom Z. Q. s priateľkou M. S. i s jeho družkou I. V.H. dodajúc, že maloletá bola od rána „nervózna“ a že z toho dôvodu si ju „podávali“ postupne, na 2 až 3 minúty, podľa potreby. Obžalovaný ani prokurátor na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.04.2019 neboli pri výsluchu obžalovaného dostatočným spôsobom činní a preto súd vykonal jeho výsluch prečítaním pôvodnej výpovede z prípravného konania zo dňa 22.08.2017 a výpovede, ktorú obž. O. Q. urobil na hlavnom pojednávaní dňa 17.09.2018 v zmysle ustanovenia § 2 ods. 11 Trestného poriadku, podľa ktorého súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrholi.

Obžalovaný v konaní pred súdom dňa 17.09.2018 k podstatným okolnostiam žalovaného skutku uviedol, že v inkriminovaný deň pred 16:00 hod. jeho družka I. V. odišla k jeho rodičom a že keď sa v tom čase zobudila ich maloletá dcéra X. začal ju kŕmiť mliekom z fľaše, ktorú jej podložil plátennou plienkou, aby mohla mlieko piť sama a že medzitým varil vodu na kávu, lebo mu jeho družka I. V. telefonicky oznámila, že sa vracia domov. Obžalovaný ďalej uviedol, že maloletú prebalil a potom jej fľašu s mliekom pridržiaval pri ústach i on sám, pričom maloletá po dopití mlieka začala silno plakať, kopať nohami a „zahýčkavať sa“, načo sa k nej vrátil a videl, že má problém nadýchnuť sa, prevracia oči a že sa dusí, preto ju otočil nabok, tvárou k sebe a chrbátik jej podoprel vankúšom. Hneď nato telefonicky kontaktoval svoju družku a žiadal ju, aby sa vrátila domov. Obžalovaný zároveň dodal, že po príchode družky bola maloletá poškodená skoro v bezvedomí, načo obaja privolali lekársku záchrannú službu a do jej príchodu sa pri oživovaní maloletej poškodenej riadili ich telefonickými pokynmi. Obžalovaný ďalej uvádzal, že záchranná služba na miesto činu prišla do 15-tich až 20-tich minút a že záchranári im vtedy povedali, že maloletá sa mohla nadýchnuť mlieka, ktoré jej cez nos vošlo do pľúc, alebo že u maloletej môže ísť o epilepsiu, resp. že zdravotný stav maloletej mohol byť spôsobený i tým, že jej pripravil hustejšie a sladšie mlieko. V ďalšej časti svojej výpovede obžalovaný popísal už len okolnosti prevozu a hospitalizácie maloletej poškodenej v Nemocnici Poprad, a.s. a v Nemocnici s poliklinikou Banská Bystrica, okolnosti priebehu jej liečenia a poskytovania zdravotnej starostlivosti. V rámci svojej výpovede obžalovaný poukázal na problémy so spaním a prijímaním potravy maloletou poškodenou, ktoré mali predchádzať samotnému skutku. Obžalovaný v rámci otázok prokurátora tvrdil, že v daný deň maloletú poškodenú prebaľoval „jemným“ spôsobom, že poškodená ležala v polohovateľnej postieľke, že jej pritom nadvihol nohy, vyzliekol pančušky, dal čistú plienku, použil gél i to, že maloletú poškodenú z postieľky nedvíhal. Obžalovaný zároveň tvrdil, že maloletú poškodenú už utíšiť nestihol, pretože kým odložil fľašu s mliekom, ktoré nedopila, maloletá sa už len „zahýčkavala“ a prestávala plakať. Obžalovaný ďalej tvrdil, že maloletú mal na rukách iba na začiatku inkriminovaného dňa, kedy ju zo spálne preniesol do obývačky, kde je ďalšia postieľka a že maloletú v daný deň „netriasol“, pretože

vedel, že malé deti sa triasť nemôžu a nemôžu sa ani vyhadzovať do vzduchu. Obžalovaný na ďalšiu otázku prokurátora, či a akým spôsobom utišoval maloletú poškodenú, keď plakala uvádzal, že ju vzal na ruky, jej hlavičku držal na jednej ruke a nôžky na druhej ruke a že takto sa s ňou prechádzal pomalým spôsobom. Obžalovaný v rámci odpovedí na otázky prokurátora uvádzal aj to, že okrem maloletej je ocom i staršieho syna s tým, že keď mal syn 1 rok alebo 2 roky dostal tzv. detský epileptický záchvat v dôsledku, ktorého bol hospitalizovaný v Nemocnici v Poprade i to, že od svojej sesternice vie, že k detským epileptickým záchvatom môže dôjsť napr. aj tým, že dieťa dostane tzv. „tik“, vtedy keď sa zle nadýchne a že môže dokonca i „odpadnúť“. Obžalovaný v rámci odpovedí na otázky obhajcu uviedol, že s maloletou poškodenou boli v daný deň v kontakte i iné osoby - družka I. V.Á., jeho rodičia Z. Q. M. I. Q., ale aj jeho starší brat, ktorí ju držali na rukách. Obžalovaný v rámci odpovedí na otázky súdu uvádzal, že v daný deň maloletú poškodenú krmil tak, že sedel vedľa postielky na sedacom vaku a cez mriežky postielky jej podával a držal fľašu s mliekom i to, že má vedomosti o tom, ako sa drží dieťa v takomto veku v akom bola v tom čase maloletá, pretože deti majú aj jeho kolegovia z práce, resp. že v rodine majú aj ďalšie maloleté deti. Obžalovaný sa k záverom znaleckého posudku S.. O. V. vyjadril iba s poukazom nato, že niekoľko dní alebo týždňov, počas ktorých maloletá poškodená pila mlieko z fľaše, alebo keď sa dožadovala potravy, tak sa pätičkami zapierala o postieľku a pohybovala hore - dole alebo zľava - doprava, čo podľa neho aj podľa tvrdení iných osôb malo naznačovať, že sa chce otočiť alebo ináč polohovať a pritom sa mohla buchnúť alebo dostať epileptický záchvat tak, ako jeho starší syn N.n alebo jeho družka I. V.. Obžalovaný tvrdil, že aj keď maloletá poškodená cez deň často plakala, jeho to „neznervózňovalo“, pretože v noci neplakala alebo plakala málokedy, skôr len „fňukala“ a keď ju nakrmili, znova zaspala.

Obžalovaný v prípravnom konaní dňa 22.08.2017 k okolnostiam žalovaného skutku uviedol, že s maloletou boli problémy už asi 2 týždne pred skutkom, keďže málo spala, jedla a bola stále nervózna, že pri návšteve detského lekára S.. H. dňa 23.01.2017 im z tohto dôvodu ošetrujúci lekár predpísal kvapky na chuť do jedla, ktoré jej na istý čas pomohli, aj keď maloletá bola i v ďalšom období veľmi nervózna a ukludnila sa len vtedy, ak bola „na rukách“, napr. jeho rodičov, brata a jeho priateľky M. S.. Obžalovaný ďalej tvrdil, že s maloletou dcérou bola na lekárskej kontrole jeho družka I. V. aj dňa 30.01.2017 a vtedy jej bolo povedané, že nervozita maloletej môže súvisieť „so zubkami“, pretože niekedy pozitívnu stravu vyvracala, naďalej však často plakala, málo spala, kopala nohami a snažila sa v postieľke pretočiť nabok, resp. že niekedy jedla veľmi málo. Podľa obžalovaného maloletá bola v inkriminovaný deň nervózna už od rána, so svojou družkou I. V. sa pri nej striedali, nosili ju na rukách preto, že keď ju položili do postielky začala ihneď plakať a že zaspala až okolo 13:00 hod. na 2 hodiny. Niekedy v tom čase družka I. V. odišla k jeho rodičom, načo sa maloletá zobudila, začala hlasno plakať a preto telefonicky zavolať svojej družke, medzičasom poškodenú prebalil a dal variť vodu na mlieko a kávu. Obžalovaný ďalej tvrdil, že poškodenej dával piť mlieko z fľaše tak, že sedel pri postieľke, že poškodená vypila asi polovicu mlieka a potom začala veľmi plakať, kopat' nohami a zahýčkavať sa a že keď sa k nej vrátil stíchla, ale mala ťažký dych, preto ju otočil nabok, chrbát jej podoprel vankúšom a opätovne volal I. V., aby sa ponáhľala domov. Keďže poškodená stále ťažko dýchala, telefonicky privolali záchranku a po celý čas do jej príchodu spolu komunikovali. Po príchode záchranárov im niektorí z nich uviedol, že poškodená sa asi silno nadýchla, že jej v pľúcach zostalo veľa kyslíku, resp. že poškodená mohla dostať epileptický záchvat, keďže mala aj tik s telom a vysokú hladinu cukru v krvi, načo bola prevezená do Nemocnice v Poprade. Obžalovaný ďalej tvrdil, že ešte v noci im Nemocnicou v Poprade bolo oznámené, že poškodená bude prevezená do Banskej Bystrice, pričom do Banskej Bystrice bola poškodená prevezená až okolo 10:00 hod. s tým, že lekármi neurológie im bolo povedané, že maloletá mohla mať epileptický záchvat alebo sa mohla do niečoho buchnúť s tým, že podľa neho sa maloletej „stalo niečo“ až v Nemocnici v Poprade, keďže sa jej zdravotný stav zlepšoval už po ceste do nemocnice. V ďalšej časti svojej výpovede obžalovaný popísal, že maloletá poškodená už od narodenia mala „neobvyklé problémy, málo spala aj cez deň a aj v noci popierajúc, aby poškodenú v inkriminovaný deň a v takom stave počas neprítomnosti jeho družky v dome vzal z postielky na ruky pri prebaľovaní alebo kŕmení alebo aby s ňou „triasol“ on alebo iná osoba s tým, že mal vedomosti o tom, akým spôsobom sa s dieťaťom vo veku poškodenej manipuluje i o syndróme „traseného dieťaťa“, o ktorom si informácie vyhľadal na internete. Obžalovaný zároveň uvádzal, že keď maloletá plakala alebo kričala, snažil sa ju on i jeho družka I. V.Š. cez deň utíšiť nosením na rukách i chodením po dome a v noci vkladáním cumlíka do jej úst.

Obžalovaný ani prokurátor nenavrhovali odstraňovať rozpory vo výpovediach obžalovaného O. Q. v zmysle ustanovenia § 258 ods. 4 Trestného poriadku ani na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.09.2018 a ani na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.04.2019.

Svedkyňa I. V. - družka obžalovaného, svedkyňa I. Q. - matka obžalovaného a svedok Z. Q. - otec obžalovaného v konaní pred súdom 17.09.2018 a dňa 29.04.2019 využili svoje právo a nevypovedali,

rovnako tak využili svoje právo dané im v ustanovení § 130 ods. 1 Trestného poriadku a nevypovedali ani v prípravnom konaní dňa 26.09.2017, resp. 02.10.2017.

Svedkyňa E. E. - v konaní pred súdom dňa 17.09.2018 a dňa 29.04.2019 i v prípravnom konaní dňa 30.11.2017 v podstate zhodne uvádzala, že I. V. - družka obžalovaného jej bola do osobnej starostlivosti zverená v roku 2008 a do roku 2015 bývala v jej domácnosti. Po narodení syna N. sa od nej odsťahovala a začala žiť s obžalovaným ako druh a družka, pričom z ich spoločného vzťahu sa im narodila aj dcéra X.. Svedkyňa nemala priame vedomosti o žalovanom skutku a iba vo všeobecnosti uviedla, že od I. V. vie, že maloletá X. bola plačlivá, málo spávala a preto sa domnievala, že má zdravotný problém s vyprázdňovaním bruška dodajúc, že s I. V. sa osobne stretla dňa 04.02.2017 v čase od 10:30 hod. do 16:30 hod., resp. do 17:00 hod., pričom o maloletú X. sa v tom čase staral obžalovaný i to, že až od I. V. sa dňa 05.02.2017 vo večerných hodinách dozvedela o hospitalizácii mal. X. v Nemocnici v Poprade, bez bližších informácií o dôvodoch hospitalizácie.

Obžalovaný ani prokurátor nenavrhovali odstraňovať rozpory vo výpovediach svedkyne E. E. v zmysle ustanovenia § 264 ods. 1 Trestného poriadku ani na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.09.2018 a ani na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.04.2019.

Z prečítanej výpovede svedkyne S.. S. N. - v procesnom postavení opatrovníka maloletej poškodenej nevyplynuli žiadne priame a relevantné skutočnosti týkajúce sa žalovaného skutku alebo konania obžalovaného.

Z prečítanej výpovede svedkyne S.. S. Ž. - splnomocnenej zástupkyňi Dôvery zdravotná poisťovňa, a.s. vyplýva, že príslušná poisťovňa poskytla zdravotnú starostlivosť maloletej poškodenej X. Q., J.. XX.XX.XXXX v súvislosti s poškodením jej zdravia v celkovej výške 11 761,13,-eur.

Z výpovede znalca S.. Z.Ú. O. V., ktorú urobil na hlavnom pojednávaní dňa 17.09.2018 vyplynulo, že znalec v konaní pred súdom potvrdil závery znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a neurochirurgia, podľa ktorých u maloletej poškodenej X. Q., boli zistené chronické subdurálne krvácania v čelových a spánkovej oblasti, SAK - subarachnoidálne krvácanie temporobazálne, nad tentóriom cerebella a vysoko frontálne /pod pavučnicu, na spodine spánkoveho laloka, nad šiatrom mozočka a čelovo/ vpravo, diskkrétne aj frontálne vľavo a 4 ložiská krvácania do pravej sietnice, pričom podľa neho ide o súbor poranení charakteristický pre úrazy dojčiat a malých detí vznikajúcich opakovanými epizódami trasenia dieťaťom. Tieto poranenia mohli podľa znalca, s pravdepodobnosťou blízkou istote, vzniknúť v deň hospitalizácie maloletej poškodenej. Znalec zároveň konštatoval, že intenzita útoku voči maloletej poškodenej bola malá, pretože na jej tele sa nenašli ďalšie známky po násilnom úchope. Znalec zároveň uviedol, že u maloletej poškodenej došlo k poškodeniu mozgu, ako životu dôležitého orgánu a k poškodeniu očí poškodenej, ktoré pravdepodobne zanechajú u poškodenej i trvalé následky. Znalec potvrdil, že zranenia maloletej poškodenej si vyžadovali jej efektívnu intubáciu a prevoz z Popradu do Banskej Bystrice, kde sa podrobila ďalším operačným a liečebným zákrokom i liečeniu, ktorá podľa neho presiahne dobu liečenia 1 roka, pretože je to doba liečenia, ktorá je obvyklá pri tomto type zranení a ktoré znalec bodovo ohodnotil na 870 bodov s tým, že potvrdil aj to, že v horizonte cca 5 rokov bude potrebné ďalšie pravidelné a odborné sledovanie a liečenie maloletej poškodenej. Znalec MUDr. Z. O. V. v rámci odpovedí na otázku prokurátora vylúčil, aby zranenia, ktoré boli zistené u maloletej poškodenej mohli byť spôsobené samovoľnými pohybmi dieťaťa v postieľke a aby mohli vyvolať také zmeny zdravia, ktoré odborné očné a CT vyšetrenia objektívne preukázali, pretože ak by sa podľa znalca maloletá poškodená buchla napr. o postieľku - prejavilo by sa to v mieste buchnutia a toto miesto na tele maloletej poškodenej by zistilo CT vyšetrenie dieťaťa. Znalec v rámci odpovedí na otázky obhajcu uviedol, že s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou bolo mechanizmom vzniku maloletej poškodenej tzv. šejkrovanie, a nie iný spôsob vzniku zranení, aj keď sa nevedel vyjadriť bližšie ku konkrétnemu času alebo konkrétnej hodine vzniku poranení maloletej poškodenej. V rámci odpovedí na otázky súdu znalec uviedol, že poranenie maloletej poškodenej, ktoré bolo zdiagnostikované a popísané v jeho znaleckom posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a neurochirurgia nemohlo byť spôsobené epileptickým záchvatom maloletej poškodenej.

Znalec na hlavnom pojednávaní dňa 29.04.2019 dodal, že znalecký posudok vypracoval na základe zdravotnej dokumentácie maloletej poškodenej, ktorú si vyžiadala z príslušných zdravotníckych zariadení, kde bola poškodená ošetrovaná a hospitalizovaná a opätovne potvrdil, že poškodená prekonala tzv. syndróm šejkrovania a to s takou pravdepodobnosťou, ktorá sa blížila istote, čo podľa neho potvrdzovalo CT vyšetrenie maloletej, ktoré jednoznačne poukázalo na existenciu malého, čerstvého zakrvácania do ložiska chronického subdurálneho hydrómu, aj keď CT vyšetrenie zároveň nevylúčilo u poškodenej prítomnosť takýchto alebo obdobných zranení aj z minulosti a to nielen pri tzv. šejkrovaní, ale aj pri opakovanej prudkej manipulácii s poškodenou minimálne 3 týždne pred vznikom zranení - podpavúčnicové krvácanie na spodine spánkoveho laloka, nad šiatrom mozočka, vysoko čelovo vpravo

a diskrétno čelovo vľavo, chronické krvácania medzi pavúčnicou a tvrdou plenou v čelových oblastiach a v spánkovej oblasti a štyri ložiská krvácania do pravej sietnice oka, ku ktorému došlo v deň hospitalizácie maloletej. Znalec i v tejto výpovedi opätovne poprel, aby poškodená si mohla predmetné zranenia spôsobiť buchnutím hlavičky o posteľku, keďže stopy po vonkajšom poranení u maloletej zistené neboli. Z prečítaného znaleckého posudku K.. Ľ. K. - znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých, vypracovaného k osobe obžalovaného vyplýva, že osobnosť obžalovaného je nezrelá, disharmonicky štrukturovaná, s neurotickou nadstavbou, so subjektivistickým posudzovaním, takmer bez schopností decentrácie, so sklonom k nekompromisnosti a k jednoznačným riešeniam. Obžalovaný je podľa znalkyne osobnosťou, ktorá sa v afektívne napätých situáciách správa neadekvátne, v kritických situáciách možno od neho očakávať viac uvoľnenú a menej brzdenú agresivitu, v jeho životnom štýle dominujú momenty vlastného záujmu. Intelektové schopnosti obžalovaného sú na hranici priemeru a podpriemeru, jeho myslenie je účinnejšie pri emocionálnom napätí. Znalkyňa zároveň konštatovala, že u obžalovaného neboli zistené priame tendencie k agresívnemu správaniu ani k vymýšľaniu, že obžalovaný svoje emócie reguluje a snaží sa ich ovládať, ale so súčasne zistenou prítomnosťou výraznej úzkosti, tenzie i frustračnej tolerancie. Medziľudské vzťahy obžalovaného znalkyňa opísala ako celkovo plochšie, s veľkým očakávaním od partnerky, pričom jeho osobnosť klasifikovala ako nezrelú. Starostlivosť o rodinu so všetkým, čo k tomu patrí je podľa znalkyne u obžalovaného nadmerne náročná.

V konaní pred súdom boli prečítané aj listinné dôkazy - lekárske správy o ošetrení maloletej poškodenej v Nemocnici Poprad, a.s., jej hospitalizácii v Nemocnici Poprad, a.s. a v Detskej fakultnej nemocnici s poliklinikou v Banskej Bystrici, prepúšťacie lekárske správy z príslušných zdravotníckych zariadení, v ktorých boli popísané a zdiagnované zranenia maloletej poškodenej a ktoré boli zhodné s výpoveďami znalca MUDr. Z. O. V. a so závermi jeho znaleckého posudku, spolu s prečítaným vyčíslením nároku na náhradu škody, ktorú si uplatnila poškodená strana - Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. vo výške 11 761,13,-eur.

Vyššie uvedené dôkazné prostriedky konajúci súd vyhodnotil v zmysle zásad uvedených v § 10 a § 12 Trestného poriadku a dospel k záveru, že žalovaný skutok sa stal, že ho spáchal obžalovaný O. Q. na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia a že tento vykazuje všetky znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona, pretože obžalovaný inému z nebanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal na chránenej osobe - dieťaťi a blízkej osobe.

Pri skutkových a právnych záverov bolo súdom vychádzané z dôkazov, ktoré vyplynuli z výpovedí znalca S.. Z. O. V., záverov jeho znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a neurochirurgia, záverov znaleckého posudku K.. Ľ. K., znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých i z vyššie uvedených listinných dôkazov, čím sa súd stotožnil so skutkovým a právnym tvrdením obžaloby uvedenom v obžalobnom návrhu, na rozdiel od tvrdení obhajoby a obžalovaného, ktorý sa v podstate bránil len tým, že poukazoval na údajné vyjadrenia zdravotníckeho personálu záchrannej služby, ktorý mu po príchode na miesto činu mal uvádzať, že k bezvedomiu maloletej poškodenej mohlo dôjsť v dôsledku vdychnutia hustejšieho a sladšieho mlieka z fľaše, ktorým ju predtým krmil alebo v dôsledku epilepsie a tým, že poukazoval na neskoršie tvrdenie ošetrojúcej lekárky, ktorá maloletú poškodenú hospitalizovala v Nemocnici v Poprade, a.s. podľa ktorého zdravotný stav maloletej mohol byť spôsobený „buchnutím“ hlavičky o posteľku, alebo jej nekoordinovanými pohybmi alebo vrodenu vadou maloletej.

Obžalovaný popieral, aby s maloletou poškodenou triasol alebo manipuloval takým spôsobom, ktorý by podľa neho zodpovedal „syndrómu trasúceho dieťaťa“, keďže tento syndróm nezodpovedal príznakom v podobe hlbokých a veľkých modrín a prasknutým kostiam podľa internetového prehliadaču Google i s poukazom na predchádzajúce a pretrvávajúce nechutenstvo a poruchy spánku maloletej poškodenej. Jeho obranu objektívne vyvracali závery znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a neurochirurgia vypracovaného MW.. Z. O. V., výpovede znalca S.. Z. O. V. v konaní pred súdom, lekárske správy príslušných zdravotníckych zariadení, ktoré poskytovali maloletej poškodenej ústavnú a odbornú liečbu a starostlivosť, keďže predmetné dôkazné prostriedky u maloletej poškodenej X. Q.. objektívne zistili zranenia v podobe chronického subdurálneho krvácania v čelových a spánkovej oblasti, SAK - subarachnoidálneho krvácania temporobazálneho, nad tentórium cerebella a vysoko frontálne /pod pavúčnicu, na spodine spánkoveho laloka, nad šiatrom mozočka a čelovo/vpravo, diskrétno aj frontálne vľavo a 4 ložísk krvácania do pravej sietnice, čo je súbor poranení charakteristický pre úrazy dojčiat a maloletých detí vznikajúcich opakovanými epizódami trasenia

dieťaťom tzv. „šejkrovaním“ i to, že vznikli s pravdepodobnosťou blízku istote v deň, keď bola maloletá X. Q.. hospitalizovaná v Nemocnici Poprad, a.s. za použitia sily malej intenzity, keďže na tele poškodenej neboli zdiagnostikové modriny, ako znaky intenzity zodpovedajúcej inej - väčšej sile.

Vzhľadom na predmetné dôkazné prostriedky a z nich preukázateľne a spoľahlivo vyplývajúce dôkazy, o ktorých konajúci súd žiadne relevantné pochybnosti nemal, nemohol potom uveriť vyššie uvedenej obrane a tvrdeniam obžalovaného spočívajúcich v tom, že k zraneniam maloletej poškodenej X. Q.. došlo bez jeho konania, aj keď súd nemal u obžalovaného preukázaný priamy úmysel spôsobiť maloletej poškodenej predmetné zranenia a v takom rozsahu, keďže znalec S.. Z. O. V. v záveroch svojho znaleckého posudku konšatoval, že konanie obžalovaného bolo skratové, bez vopred plánovanej agresivity voči maloletej poškodenej, s čím sa stotožnil aj súd a preto konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 Trestného zákona, teda ako nedbanlivostný trestný čin a z hľadiska subjektívnej stránky spáchaný formou nedbanlivostnou v zmysle ustanovenia § 16 písm. a/ Trestného zákona.

Podľa § 16 Trestného zákona trestný čin je spáchaný z nedbanlivosti, ak páchatel' a/ vedel, že môže spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí. Prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona je poruchovým trestným činom, ktorý predpokladá spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví inej osobe alebo osobám za predpokladu jeho spáchania na chránenej osobe.

Podľa § 123 ods. 2 Trestného zákona ublížením na zdraví a na účely tohto zákona sa rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.

Musí ísť pritom o také poškodenie zdravia, ktoré je objektívne preukázateľné spravidla so stopami na tele poškodeného. Za ublíženie na zdraví možno považovať taký stav /ochorenie, poranenie/, ktorý porušením normálnych telesných alebo duševných funkcií sťažuje výkon obvyklej činnosti, alebo má iný vplyv na obvyklý spôsob života poškodeného a ktorý vyžaduje lekárske ošetrovanie, aj keď nezanecháva trvalé následky. Dôležitým kritériom je pritom aj dĺžka trvania pracovnej neschopnosti, povaha poruchy zdravia, príznaky, ktorými sa prejavuje, bolestivosť zranenia a jej intenzita, či a aké lekárske ošetrenia vyžaduje a či a do akej miery porucha zdravia narušila obvyklý spôsob života postihnutého, počítajúc do toho i vyradenie z pracovného procesu. Za ublíženie na zdraví sa preto považuje porucha zdravia poškodeného, ktorá mu sťažuje obvyklý spôsob života alebo výkon obvyklej činnosti po dobu okolo 7 dní a nemožno sa pritom obmedziť iba na kritérium dĺžky pracovnej neschopnosti alebo iba doby trvania poruchy zdravia, pretože musia byť zároveň zhodnotené všetky ďalšie okolnosti.

Ťažká ujma na zdraví v zmysle § 123 ods. 3 písm. e/ Trestného zákona je vážna porucha zdravia spočívajúca v poškodení dôležitého orgánu a v zmysle § 123 ods. 3 písm. i/ Trestného zákona je vážna porucha zdravia spočívajúca v poruche zdravia trvajúca dlhší čas - najmenej 42 kalendárnych dní.

Zranenia, ktoré obžalovaný maloletej poškodenej spôsobil je preto potrebné a nutné kvalifikovať ako ťažkú ujmu na zdraví v zmysle citovaných ustanovení Trestného zákona, keďže podľa ustálenej súdnej praxe sa za poškodenie dôležitého orgánu považuje poškodenie niektorého z telesných orgánov, pri ktorom vzniká nebezpečenstvo pre život alebo iný závažný, dlhšie trvajúci alebo trvalý následok a mozog patrí medzi dôležité orgány rovnako tak, ako porucha zdravia, ktorá si u maloletej poškodenej vyžiada liečenie v trvaní najmenej 1 roka, dokonca s predpokladom trvalých následkov.

Maloletá poškodená X. Q.., J.. XX.XX.XXXX je dcérou obžalovaného a je potrebné ju považovať za chránenú osobu v zmysle ustanovenia § 139 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona, teda za dieťa a blízku osobu.

Vo veci je potrebné poukázať nato, že obžalovaný ako otec maloletej poškodenej, ktorá v čase skutku nedovŕšila ani 6 mesiacov svojho veku bol povinný zo zákona poskytovať maloletej poškodenej starostlivosť a opateru a musel a mal tak vedieť, že žalovaným konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom spočívajúci v ochrane života a zdravia maloletých osôb. Obžalovaný sa však bez primeraných dôvodov spoliehal, že svojim konaním také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí, benevolentný, nezodpovedný, ľahkovážny alebo skratový prístup obžalovaného ku starostlivosti a k opatere maloletej poškodenej ho z následkov jeho protiprávneho konania nijakým spôsobom nevyvíňuje a pred konajúcim súdom je len ťažko, ak vôbec, obhájiteľné spôsobom udávaným obžalovaným aj preto, že u maloletej poškodenej je medicínsky predpoklad trvalých následkov na jej zdraví a živote.

Každý rodič, ktorý vychováva svoje dieťa musí vedieť, že detská hlava a krk sú v takom veku, v akom bola maloletá poškodená mimoriadne zraniteľné, pretože hlava i detský mozog sú krehké a trasením môžu

spôsobiť závažné, dokonca trvalé následky na zdraví dieťaťa a na jeho ďalšom zdravom nerušenom vývoji a vývine.

Každý rodič je od narodenia dieťaťa povinný poskytovať mu základnú starostlivosť v podobe kŕmenia, prebaľovania, dvíhania, ukladania k spánku, či inú a úplne bežnú starostlivosť a musí si byť vedomý toho, že dieťa v takom veku, v akom bola maloletá poškodená nevie a nemôže dať najavo potrebu hladu, smädu, bolesti, nespokojnosti či inú základnú životnú potrebu ináč než plačom, čo obžalovaný v inkriminovaný deň podľa konajúceho súdu preukázateľne nezvládol, keďže s maloletou poškodenou bol doma v rozhodujúci čas sám, pričom maloletá svoju nespokojnosť prejavovala dlhšie trvajúcim plačom, obžalovaný sa však pritom „staral“ viac o varenie kávy, a nie o to, či a akým spôsobom maloletá poškodená napr. pije mlieko z fľašky, ktorú jej len priložil k ústam.

Tomuto záveru súdu korešpondujú aj skutočnosti vyplývajúce zo znaleckého posudku K.. L. K., z ktorých je zrejme, že obžalovaný sa v afektívne napätých situáciách /ktorou bolo aj vtedajšie správanie a pretrvávajúci plač maloletej poškodenej/ správa neadekvátne, uvoľnene, s menej brzdenou agresivitou, pričom jeho frustračná tolerancia je znížená v kritických situáciách znížená. Aj keď u obžalovaného znalkyňa nezistila tendencie k vymýšľaniu udalostí konštatovala však, že obžalovaný je v posudzovaní zvýšene subjektivistický.

V tejto súvislosti súd poukazuje aj nato, že obžalovaný sa v prípravnom konaní i v konaní pred súdom ako keby „vyhýbal“ uvádzať rozhodujúce udalosti inkriminovaného dňa a viac popisoval iné a nepodstatné skutočnosti napr. to, že postavil vodu na kávu, že volal aj priateľke, či má dať uvariť kávu aj jej a že sa kriticky vyjadroval viac i k liečebným postupom ošetrovujúcich lekárov a k ich prístupu k nemu alebo jeho družke, než k žalovanému skutku a konaniu, ktoré sa mu kládlo za vinu.

Obžalovaný doposiaľ súdne trestaný nebol, v evidencii priestupkov má dva záznamy za porušenie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu z roku 2014, teda za ďalšie protiprávne konania násilného charakteru, v jednom prípade bolo konanie príslušným správny orgánom zastavené a v druhom prípade obžalovanému bola uložená pokuta vo výške 10,--eur, z miesta trvalého bydliska je hodnotený všeobecne a zamestnávateľ menovaného hodnotí kladne.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu u obžalovaného vzal súd do úvahy všetky základné i individuálne zásady platné pre ukladanie trestov, prihliadol pritom nato, aby trest zabezpečil ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvoril podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, aby iných odradil od páchania trestných činov a aby zároveň vyjadril morálne odsúdenie spoločnosťou. Súčasne prihliadol nato, aby trest, ktorý súd uloží postihol iba páchatela a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, prihliadol i nato, akým spôsobom bol trestný čin spáchaný, jeho následok, formu zavinenia, pohnútku i na samotnú osobu páchatela, jeho pomery, možnosť nápravy, so zistením poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. j/ Trestného zákona - v podobe vedenia riadneho spôsobu života a beztrestnosti obžalovaného, bez zistenia priťažujúcich okolností v zmysle § 37 Trestného zákona a po takto vykonaných a vyhodnotených zásadách dospel k záveru, že u obžalovaného sa tento účel trestu dosiahne uložením prísnejšieho trestu odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, spolu s dlhšou skúšobnou dobou vo výmere 30 mesiacov a povinnosťou podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapie alebo psychologického poradenstva, vzhľadom na závery znaleckého posudku K.. L. K. vo vzťahu k charakteristike osobnosti obžalovaného. Súd nebol toho názoru, aby sa u obžalovaného dosiahol účel trestu a jeho náprava uložením iného druhu trestu, či inej výmery trestu, vyššie uložený trest spolu s povinnosťou uloženou mu podľa § 51 ods. 4 písm. i/ Trestného zákona zodpovedá podľa konajúceho súdu konkrétnym okolnostiam prípadu, po zhodnotení závažnosti činu, povahy a rozsahu spôsobených následkov na živote a zdraví maloletej poškodenej, ktoré budú len ťažko odstrániteľné, ak vôbec, ale i samotnej osobe obžalovaného ako aj tomu, aby trest účinne pôsobil tak na obžalovaného ako aj na ostatných členov spoločnosti a predovšetkým však na rodičov maloletých detí, ktorým je ich starostlivosť o život a zdravie uložená Zákonom o rodine.

Poškodená poisťovňa Dôvera ZP, a.s. si v prípravnom konaní uplatnila nárok na náhradu škody vzniknutej na poskytnutých nákladoch zdravotnej starostlivosti riadne a včas a preto súd obžalovanému uložil aj povinnosť zaplatiť liečebné náklady vo výške 11 761,13,--eur.

- inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal na chránenej osobe.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby oznámením bolo až doručenie rozsudku.